ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marty Havlové a soudců Mgr. Jiřího Novotného a JUDr. Hany Zemanové ve věci

žalobce: [redacted] narozený dne [redacted], IČO [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátkou Mgr. Lucií Sokolovou
sídlem Zbrojnická 229/1, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému: **Myslivecký spolek Výrov Brod u Stříbra**, IČO 18253512
sídlem Brod u Stříbra 18, 349 01 Kladruby
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Fialou
sídlem Kovářská 4, 301 00 Plzeň

o zaplacení 532 677 Kč s příslušenstvím

o odvolání účastníků řízení proti rozsudku Okresního soudu v Tachově ze dne 13. 2. 2020, č. j. 5 C 69/2014-436 ve znění doplňujícího usnesení ze dne 27. 3. 2020, č. j. 5 C 69/2014-453

takto:

I. Odvolací řízení o odvolání žalovaného se zastavuje.

II. Rozsudek soudu prvního stupně se v napadené části, tj. ve výroku II, potvrzuje.

III. Ve výroku III se rozsudek soudu prvního stupně mění tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně.

IV. Ve výroku IV a V rozsudku a výroku I a II usnesení se rozsudek a usnesení soudu prvního stupně mění tak, že žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Tachově náklady řízení ve výši 13 303 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Anettová.

V. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradu nákladů odvolacího řízení částku 26 039,20 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho právního zástupce.

Odůvodnění:

1. Shora citovaným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 192 809,50 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 17 712 Kč od 22. 8. 2014 do zaplacení, z částky 22 108 Kč od 26. 9. 2014 do zaplacení, z částky 34 169 Kč od 3. 2. 2015 do zaplacení, z částky 12 166 Kč od 30. 4. 2015 do zaplacení a z částky 106 654,50 Kč od 1. 9. 2015 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok I), ohledně částky 339 867,50 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 56 990 Kč od 22. 8. 2014 do zaplacení, z částky 2 320 Kč od 26. 9. 2014 do zaplacení, z částky 81 980 Kč od 3. 2. 2015 do zaplacení, z částky 75 792 Kč od 30. 4. 2015 do zaplacení, z částky 317 398 Kč od 11. 7. 2015 do 31. 8. 2015 a z částky 210 743,50 Kč od 1. 9. 2015 do zaplacení žalobu zamítl (výrok II), žalobci uložil povinnost zaplatit žalovanému 27,60 % náhrady nákladů řízení, tj. částku 129 693,10 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalovaného Mgr. Jiřího Fialy (výrok III), žalobci uložil povinnost zaplatit státu České republice na účet Okresního soudu v Tachově 63,80 % náhrady nákladů státu, kdy o výši těchto nákladů bylo rozhodnuto samostatným usnesením (výrok IV), žalovanému byla uložena povinnost zaplatit státu České republice na účet Okresního soudu v Tachově 36,20 % náhrady nákladů státu, kdy o výši těchto nákladů bylo rozhodnuto samostatným usnesením (výrok V) a žalobce byl povinen zaplatit státu České republice na účet Okresního soudu v Tachově doplatek soudního poplatku ve výši 11 460 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet č. 3703-723401/0710, variabilní symbol 5000692014 (výrok VI). V doplňujícím usnesení byla uložena povinnost žalobci zaplatit České republice – Okresnímu soudu Tachov na nákladech řízení 8 487,30 Kč a žalovanému 4 815,70 Kč do tří dnů od právní moci rozhodnutí. Ve vztahu k výroku II, jímž byla zčásti zamítnuta žaloba na náhradu škody na porostech kmínu, dospěl soud k závěru, že žalobce neprokázal v plném rozsahu uplatněný nárok. S ohledem na nedostatečnou dokumentaci stavu osetých půdních bloků, na nepodložené a obecné závěry znaleckých posudků znalce Ing. Igora Hájka, které byly navíc zpochybněny posudkem Ústavu pro pěstování, šlechtění rostlin a rostlinolékařství Agronomické fakulty Mendelovy Univerzity v Brně, a s přihlédnutím k závěru tohoto znaleckého ústavu o výrazné nekvalitě porostů kmínu, soud stanovil, že výši škody nelze určit ani za pomoci znaleckých posudků, zvláště pokud nelze přezkoumat závěry posudku Ing. Hájka, proto vyčíslení škody provedl vlastní úvahou, postupem podle ustanovení § 136 o. s. ř. a ustanovení § 2955 obč. zák. Soud v tomto směru odkázal na výslech znalkyně znaleckého ústavu Ing. Blanky Kocourkové, CSc., jež považovala za neprokazatelné zjištění, v jaké kvalitě se kmín v době rozhodné nacházel, zda byl vůbec ke sklizni, s jakým případným výnosem, nakolik by se výnos kmínu snížil v důsledku zjištěného zaplevelení porostu kmínu či jeho napadením chorobami nebo škůdci. Při vyčíslení škody postupem podle ustanovení § 136 o. s. ř. soud vyšel z důkazů, které byly v řízení provedeny, zejména ze znaleckých posudků Ing. Igora Hájka a z posudku Ústavu pro pěstování, šlechtění rostlin a rostlinolékařství Agronomické fakulty Mendelovy Univerzity v Brně a z podkladů o pěstování kmínu žalobcem na shodných půdních blocích v době předcházející, jež byly opatřeny pro potřebu rozhodnutí v řízení vedeném u Okresního soudu v Tachově pod sp. zn. 19 C 18/2018. Postupem, který je podrobně popsán a vyložen v odůvodnění napadeného rozsudku, soud vyčíslil škodu na porostech kmínu na půdním bloku č. [redacted] na částku 99 587,50 Kč. Ta byla stanovena ve čtvrtinové výši z předpokládané částky, jíž by žalobce získal z prodeje sklizeného kmínu (uvažována na 398 350 Kč), přičemž snížení náhrady škody soud odůvodnil tím, že postupem žalobce, který zaoral porost kmínu, nebylo možno zjistit, zda se tak stalo pro předpokládaný nízký výnos porostu kmínu, nesouvisející s rozrytím porostu černou zvěří, tj. z důvodu zaplevelení porostu, pozdního výsevu, extenzivního způsobu pěstování či působením škůdců nebo chorob plodiny. U půdního bloku [redacted] určil soud

předpokládaný výnos sklizně kmínu v množství 3,88 tun a předpokládanou částku získanou z jeho prodeje ve výši 300 700 Kč. Při zjištění, že plocha poškozeného porostu z celkové výměry tohoto půdního bloku činila 2,35 %, stanovil soud výši škody způsobené černou zvěří na uvedeném půdním bloku ve výši 7 067 Kč (tj. 2,35 % z částky 300 700 Kč). U půdního bloku [redacted] byl kmín sklizen, avšak nedošlo k jeho vyčištění a prodání. Podle znalkyně Ing. Blanky Kocourkové, CSc., kmín, jenž není po dobu pěti let vyčištěn, je těžko prodejný. S ohledem na předpokládané výnosy očištěného kmínu 0,2 – 0,4 t/ha nebylo proto pro soud zřejmé, že by v důsledku poškození porostu rytím prasat došlo ke snížení výnosu kmínu na uvedeném půdním bloku a tedy ke vzniku škody. Soud za popsaného stavu přiznal žalobci náhradu škody jen za přísev, válení a provedená agrotechnická opatření, s odkazem na údaje ze znaleckého posudku Ing. Igora Hájka a vedené evidence o pozemku, přičemž v souhrnu byla tato škoda vyčíslena na částku 5 650 Kč. Ve zbytku, tj. výrokem II, byl žalobní návrh ohledně škody na porostu kmínu zamítnut. Nákladové výroky byly odůvodněny poměřením úspěchu účastníků v řízení (ustanovení § 142 odst. 2 o. s. ř.), pokud jde o náhradu nákladů řízení mezi účastníky, respektive (ustanovení § 148 odst. 1 o. s. ř.) ve vztahu k náhradě nákladů státu.

2. Proti rozsudku soudu prvního stupně si podali účastníci řízení včasné odvolání.

3. Před provedením odvolacího řízení, vzal žalovaný své odvolání v plném rozsahu zpět, proto odvolací soud postupem podle ustanovení § 207 odst. 2 o. s. ř. zastavil odvolací řízení ohledně odvolání žalovaného.

4. Žalobce odvoláním napadl výrok II rozsudku soudu prvního stupně, jímž byla zčásti zamítnuta žaloba na náhradu škody, jež byla způsobena černou zvěří na pozemcích osetých kmínem, přičemž podaným odvoláním byly dotčeny rovněž navazující nákladové výroky tohoto rozsudku a doplňujícího usnesení. Žalobce akceptoval právní názor soudu o existenci škody, jak byla nárokována v žalobě, nesouhlasil však se způsobem zjištění její výše postupem podle ustanovení § 136 o. s. ř. Soudem užitý způsob vyčíslení škody nepovažoval za opodstatněný, pokud žalobce výši škody prokazoval za pomoci znaleckých posudků Ing. Igora Hájka, jež byly řádně zpracovány, a jejich obsah a metoda výpočtu škody nebyla soudem zpochybněna, a také ani revizním znaleckým posudkem Výzkumného ústavu lesního hospodářství a myslivosti, v němž bylo konstatováno, že použitá metodika znalce Ing. Hájka je obecně přijímána pro uplatňování škod způsobených zvěří. Znalec Ing. Hájek obhájil závěry svých posudků rovněž před soudem. Znalec byl jediný, kdo provedl ohledání místa škody, pořídil fotodokumentaci a určil výnos kmínu ze stavu porostu při prohlídce na místě samém. Závěry posudků nebyly v rozporu s jinými provedenými důkazy a jejich odůvodnění odpovídalo pravidlům logického myšlení. Závěry posudků nejsou teoretické, ale reálné. Ze závěrů všech znaleckých posudků vyplývá, že není vyloučena setba kmínu na podzim a nelze se spokojit ani s úvahami, že ponechání rostliny do třetího roku je riskantní z důvodu teoreticky možného výskytu škůdců. Znalecké závěry Ing. Igora Hájka byly v souladu s metodikou výpočtu těchto škod uplatňovanou i v činnosti Ministerstva zemědělství ČR. Žalobce poukázal také na skutečnost, že u víceletých plodin, při jejich zničení, je třeba vyčíslit ztrátu, která vznikla výpadkem produkce, když nelze víceleté plodiny jednoduše přesít či nově vysadit a v nejbližším agrotechnickém termínu sklízet, neboť pěstební proces trvá více než jeden rok. Tím vznikají náklady potřebné na pořízení předmětu ocenění, s připočtením ušlého zisku a vícenákladů na obnovu. Žalobce dále rozporoval správnost úvahy soudu o maximálním výnosu kmínu ve výši 0,127 t/ha dle sklizně kmínu v roce 2017 na půdním bloku [redacted], neboť žalobce na tomto půdním bloku uplatnil pouze čtyři škody, jež stihl řádně nárokovat ve lhůtě do dvaceti kalendářních dnů, čímž byl ovlivněn výnos kmínu. Škody, které nestihl žalobce uplatnit v zákonné lhůtě, nepožadoval po žalovaném zaplatit z důvodu jejich prekluze, byť na půdním bloku docházelo ke škodám dalším působením prasetem divokým. Takový způsob výpočtu škody soudem, kdy vynásobil výnos 0,127 t/ha počtem hektarů jednotlivých půdních bloků, je nesprávný, navíc pak pokud tento výsledek byl u půdního bloku [redacted] ponížen o 75 %.

Zaorané půdní bloky, jak vyplynulo ze znaleckých posudků Ing. Igora Hájka, byly téměř zcela rozryty prasetem divokým. Uvedený stav byl ve znaleckých posudcích Ing. Hájka zadokumentován, nárok na náhradu škody byl uplatněn, proto nelze žalobci vytýkat, že po podání žaloby porost kmínu zaoral. Žalobce jako zemědělec hospodařící v ekologickém zemědělství podléhá systému přísné kontroly a certifikace a v tomto směru mu nic nebylo vytknuto, tj. například, že by pěstoval kmín extenzivním způsobem. Pokud by žalobce nepěstoval kmín v potřebné kvalitě, nedisponoval by certifikáty. Za zásadní pochybení soudu spatřoval žalobce to, že žalovanému byla zčásti přiznána náhrada nákladů řízení, neboť z provedeného dokazování bylo zjištěno, že škoda žalobci byla způsobena, přičemž výše škody byla odvozena ze znaleckých posudků či z úvahy soudu postupem podle ustanovení § 136 o. s. ř., proto nebylo aplikovatelné ustanovení § 142 odst. 2 o. s. ř., jak nesprávně učinil soud prvního stupně, ale náhrada nákladů řízení měla být přiznána žalobci v plném rozsahu, s odkazem na ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř. S uvedenou argumentací navrhl žalobce změnu odvoláním napadeného výroku II rozsudku soudu prvního stupně tak, že mu odvolací soud přizná náhradu další škody ve výši 339 867,50 Kč s vyjmenovaným příslušenstvím, a změnu nákladového výroku III tím způsobem, že žalovaný bude zavázán k náhradě nákladů řízení žalobci ve výši 364 732,80 Kč k rukám zástupce, jakož navrhl i změnu nákladových výroků ohledně náhrady nákladů státu tak, že tyto náklady řízení ponese zcela žalovaný. S uvažovaným úspěchem v odvolacím řízení, požádal žalobce o přiznání mu náhrady nákladů odvolacího řízení.

5. Žalovaný nepovažoval odvolání za důvodné. Vyčíslení způsobené škody na porostu kmínu postupem podle ustanovení § 136 o. s. ř. měl za jedině možné, pokud soud neměl dostatečně relevantní podklad pro stanovení výše škody v posudcích znalce Ing. Igora Hájka, který do nich převzal obecná a nepodložená tvrzení žalobce o rozsahu poškozeného porostu kmínu a jeho stavu a kvalitě. Soud prvního stupně vedl žalobce k prokázání výše škody, avšak bez potřebného výsledku. Pro vysetí porostu kmínu měl žalobce podle svého tvrzení použít tzv. farmářské osivo, získané z dřívějšího vlastního pěstování kmínu. Kvalita takového osiva je nepřezkoumatelná a zřejmě nepříliš vysoká. Pokud jde o termíny vysetí porostu kmínu, poukazoval žalobce pouze na vlastní zápisy, které se neevidují a jsou nepřezkoumatelné. S ohledem na absenci použitelných důkazů, nechal soud zpracovat znalecký posudek Agronomické fakultě Mendelovy univerzity v Brně, z něhož zjistil, že porost kmínu byl velice nekvalitní, a přestože nelze určit předpokládanou výši výnosu, tato podle posudku měla být výrazně nižší, než znalcem Ing. Igorem Hájkem udávaných 0,4 tuny z hektaru. Současně v posudku bylo konstatováno, že zpětné určení kvality porostu kmínu a předpokládané výše výnosu kmínu, je nemožné. Ze zmíněného posudku vyplynulo, že předmětné půdní bloky byly velice silně zapleveleny, což mělo za následek výrazné snížení předpokládané výše výnosu. Ze znaleckých posudků Ing. Hájka vyplývá, že na půdním bloku [redacted] měla zvěř zničit 22,14 % oseté plochy kmínu, na půdním bloku č. [redacted] [redacted] 2,35 % oseté plochy kmínu a na půdním bloku č. [redacted] 9,15 % oseté plochy kmínu. Zaplevelení oseté plochy kmínu tak nemohlo být jedině způsobeno zvěří, jak chybně tvrdí žalobce. Z posudku znaleckého ústavu se podává, že zaplevelení pozemku č. [redacted] ([redacted]) bylo z 80 %, zatímco zvěř podle posudku Ing. Hájka měla zničit porost kmínu na ploše 2,35 % půdního bloku. Pokud jde o cenu kmínu a stanovení průměrné výše výnosu, i zde byl postup soudu správný, když vycházel z ceny 85 000 Kč za tunu kmínu podle znaleckého posudku Ing. Igora Hájka, a z důvodu velice nekvalitního porostu kmínu, jak bylo uvedeno v posudku znaleckého ústavu, byl předpokládaný výnos nižší než 0,2 tuny na hektar. Žalobce v odvolání poukázal na skutečnost, že jím pěstovaný kmín byl certifikován jako bioprodukt. Tato argumentace je nepravdivá. Navíc certifikační autorita se nezabývá tím, jaká může být výše výnosu kmínu, nýbrž pouze sleduje dodržování postupů ekologického zemědělství. Eventuální existence certifikátu ohledně kmínu je proto pro posouzení výše škody na tomto porostu bezpředmětná. Žalovaný nad rámec uvedeného doplnil, že v řízení nebylo prokázáno, že by osetý kmín byl certifikovaný jako produkt biozemědělství. Žalobce předložil ohledně kmínu pouze certifikát za období od 30. 3. 2015

do 31. 5. 2016. K 30. 3. 2015 přitom měl být porost kmínu již ve třetím roce růstu, protože podle tvrzení žalobce byl vyset v roce 2013. V letech 2013 a 2014 kmín certifikován nebyl. Z podkladů předložených žalobcem není ani patrné, na jakých půdních blocích se nacházel porost kmínu, k němuž se vztahoval certifikát za období od 30. 3. 2015 do 31. 5. 2016. Pokud jde o způsob výpočtu náhrady škody, jakož i relevantní údaje, z nichž soud vyšel, tyto žalovaný akceptoval. Proti odvolací argumentaci dodal, že průměrný výnos ve výši 0,127 tuny z hektaru, byl stanoven na základě sklizně provedené z nepoškozené plochy, proto bylo bezpředmětné, zda žalobce některou škodu neuplatnil z důvodu tvrzené prekluze. Žalovaný také upozornil na skutečnost, že ze spisu Okresního soudu Tachov sp. zn. 19 C 18/2018 vyplývá, že výše výnosu kmínu byla určena na základě vážení nepřečištěného produktu, což znamená, že reálný výnos by byl ještě nižší. Jinak žalobce neprokázal existenci nějakých dalších škod, které v minulosti neuplatnil z důvodu prekluze. Žalovaný také zvažoval možnost podání odvolání, neboť měl za to, že nárok na náhradu škody byl ve skutečnosti nižší, než ve výši přiznané napadeným rozsudkem, avšak z důvodu procesní ekonomie vzal nakonec podané blanketní odvolání zcela zpět. S uvedenou argumentací navrhl žalovaný potvrzení rozsudku soudu prvního stupně a přiznání mu náhrady nákladů odvolacího řízení.

6. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek a řízení mu předcházející (ustanovení § 212, § 212a o. s. ř.) a po projednání věci dospěl k závěru, že odvolání ve věci samé není důvodné, zatímco ve vztahu k nákladovým výrokům bylo odvolání shledáno opodstatněným.

7. Soud prvního stupně provedl velice rozsáhlé dokazování, zaměřené na skutečnosti rozhodné pro zjištění skutkového stavu věci a právního rámce posuzovaného nároku, a přijaté závěry věcně, srozumitelně a podrobně vysvětlil v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

8. Obsahově podaná žaloba představuje nárok na náhradu škody způsobené v honitbě na honebních pozemcích, respektive na polních plodinách dosud nesklizených, působením zvěře, proto soud prvního stupně na věc správně aplikoval ustanovení § 52 a násl. zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti. Náležitě vysvětlil aktivní a pasivní legitimaci v řízení a podrobně a přesně popsal způsob uplatnění jednotlivých nároků na náhradu škody vztažmo k vyspecifikovaným pozemkům, s časovým vymezením vzniku škody a doby uplatnění nároku u žalovaného a podání žaloby u soudu. Ohledně všech uplatnění nároků na náhradu škody soud dospěl k závěru, že byla dodržena jednak zákonem stanovená lhůta k podání žaloby dle ustanovení § 55 odst. 3 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, a jednak škoda byla ve všech případech žalobcem vůči žalovanému uplatněna v zákonné lhůtě dle ustanovení § 55 odst. 1 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, tj. ve lhůtě 20-ti dnů ode dne jejího vzniku dopisy v rozhodnutí vyjmenovanými, které byly žalovanému doručeny. V řízení před soudem prvního stupně žalovaný tyto skutečnosti nezpochybňoval. Pokud jde o obsah jednotlivých uplatnění náhrady škody lze konstatovat, že v nich byla řádně vyčíslena výše škody, bylo zde uvedeno období, za které žalobce škodu uplatňuje a současně bylo i uvedeno, z jakých částek se škoda skládá. V souhrnu lze pak uvést, že škoda vznikla v průběhu let 2014 a 2015 na trvalých travních porostech a na porostech kmínu kořenného na půdních blocích, na nichž žalobce provozuje zemědělskou činnost, a to působením černé zvěře. Škodu žalobce uplatnil proti žalovanému postupem podle ustanovení § 52 odst. 1 písm. b), § 55 odst. 1, 2 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, jako uživateli honitby. Na lhůty uvedené v ustanovení § 55 odst. 1 až 3 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, soud správně nahlížel jako na lhůty prekluzivní. Zmíněné skutkové a právní závěry soudu prvního stupně jsou v písemném vyhotovení napadeného rozsudku náležitě popsány, přesvědčivě vyloženy, a pokud nebyly ani žalovaným rozporovány, odvolací soud – pro stručnost tohoto rozhodnutí – na ně odkazuje jako na věcně správné, a současně je tímto činí součástí odůvodnění svého rozhodnutí.

9. Úprava náhrady škody obsažená v zákoně o myslivosti představuje úpravu speciální ve vztahu k obecné úpravě náhrady škody obsažené v občanském zákoníku. Byl-li proto posuzovaný nárok podřaditelný pod zákon č. 449/2001 Sb., postupoval soud prvního stupně správně, pokud

projednávané nároky podřadil pod režim zmíněného zákona. Odpovědnost uživatele honitby za škodlivé chování zvěře podle zákona o myslivosti je postavena na objektivní odpovědnosti. Zákon o myslivosti (kromě ustanovení vylučujících nárok na náhradu škody) nemá ustanovení o rozsahu škody. Platí tedy ustanovení § 2952 obč. zák., podle něhož se hradí skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk). Pojem skutečné škody je vykládán tak, že jde o finanční vyjádření toho, o co se majetek poškozeného zmenšil, případně skutečná škoda může spočívat dle občanského zákoníku ve vzniku dluhu, tj. v navýšení pasiv. Pojem ušlého zisku vyjadřuje finančně to, čeho by poškozený dosáhl, kdyby nebylo škodné události. Pouze v tomto vymezeném zákonném rámci se lze pohybovat při úvaze o výši odškodňované škody. Žádná metodika či názory z odborné literatury, nemohou stanovený zákonný princip změnit. Soud prvního stupně se řídil tím, co zákon (ustanovení § 2952 obč. zák.) předvídá z hlediska rozsahu (odškodnění) způsobené škody v projednávaném případě.

10. Provedeným dokazováním (zejména výpovědí žalobce, výslechy svědků [redacted], [redacted] a znaleckými posudky Ing. Igora Hájka) bylo prokázáno, že na půdních blocích [redacted], [redacted] a [redacted], došlo k poškození porostů kmínu pěstovaného žalobcem působením černé zvěře (prasete divokého). Uvedená skutečnost není žalovaným rozporována a mezi účastníky řízení je nesporná.

11. Podle ustanovení § 136 o. s. ř. lze-li zjistit výši nároků jen s nepoměrnými obtížemi nebo nelze-li ji zjistit vůbec, určí ji soud podle své úvahy. Podle ustanovení § 2955 obč. zák., nelze-li výši náhrady škody přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud.

12. K aplikaci shora uvedeného postupu soudem prvního stupně, je-li v odvolací argumentaci namítnuto, že soud nevysvětlil důvody, pro něž nevycházel ze znaleckých posudků znalce Ing. Igora Hájka, odvolací soud uvádí, že odkazované znalecké posudky, na nichž je postavena žaloba, nebyly – z řady důvodů – pro vyčíslení nárokované škody použitelné. Znalecké posudky zpracované Ing. Hájkem ohledně posuzovaných porostů kmínu jsou naprosto nepřezkoumatelné. V posudcích jsou sice uváděny exaktní hodnoty, co se týká rozlohy údajně poškozených míst a procentního vyjádření míry poškození porostů, avšak neobsahují žádné objektivní podklady, z nichž by bylo možné se přesvědčit o správnosti znalcem uvedených hodnot a údajů. Postavit rozhodnutí na nepřezkoumatelných znaleckých posudcích není možné. V posudcích nejsou objektivní (přezkoumatelná) data o rozloze plochy poškození porostů kmínu a o procentní míře poškození těchto rostlin. Za uvedeného stavu by soud musel akceptovat jakýkoliv údaj uvedený znalcem v posudku, bez možnosti přezkumu, což není přípustné, neboť znalecký posudek soud hodnotí jako každý jiný důkaz v řízení, tj. podle vlastní úvahy, každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti podle ustanovení § 132 o. s. ř., přičemž přihlíží ke všemu, co v řízení vyšlo najevo, včetně toho, co uvedli účastníci řízení. Proto rozporoval-li žalovaný podklady znaleckých posudků, na nichž byl postaven uplatněný nárok, leželo na žalobci důkazní břemeno na prokázání nároku (ustanovení § 120 odst. 1 o. s. ř). Soud prvního stupně správně žalobce opakovaně poučoval o povinnosti dotvrdit rozhodné skutečnosti a o jeho důkazním břemenu [ustanovení § 101 odst. 1 písm. a), b), § 118a odst. 1, 3, § 120 odst. 1 o. s. ř.], jíž nakonec žalobce nedostál. Při zpracování posudků znalec zčásti vycházel z údajů, které sám nezjistil. Postup byl takový, že znalec pouze dosazoval hodnoty udávané žalobcem do vlastních výpočtů. Znalec si sám tyto údaje neobstaral, bez dalšího je ze sdělení žalobce převzal, nekontroloval je, a dále z nich vycházel. Zde se jedná o další pochybení znalce při zpracování posudku. Znalec je totiž nezastupitelný při činnosti spočívající v ohledání poškozených míst osobním šetřením, při jejich zaměření, zadokumentování a stanovení míry poškození. Znalec je povinen zpracovat znalecký posudek takovým způsobem, aby jeho obsah byl zpětně přezkoumatelný. Pokud znalec v posuzovaném případě nesplnil uvedený předpoklad, není možné akceptovat postup, kdy žalobce prokazuje škodu tím způsobem, že sám uvede znalci rozlohu místa poškození porostu a rozsah poškození porostu na základě vlastních představ,

nákresů a nekonkrétních fotografií, přičemž znalec na základě těchto podkladů provede výpočet škody. Znalec Ing. Hájek nezpracoval znalecký posudek na pokyn soudu, ale na žádost žalobce, tedy osoby, které byly tvrzené škody způsobeny, a jež je účastníkem řízení. I z tohoto důvodu je potřebné hodnotit znalecký posudek s větší mírou obezřetnosti. Zadokumentování škody bylo naprosto nedostatečné a nekonkrétní. Z fotodokumentace nelze ztotožnit místo a rozlohu poškozených porostů, přiřadit fotografie k označenému místu poškození, nelze zjistit kvalitu porostu a rozsah poškození. Znalec rovněž neprovedl nafocení každého místa poškození porostu. Přitom bylo možno očekávat, že každá poškozená část porostu – zahrnutá do znaleckého posudku – bude zachycena alespoň na jedné fotografii, aby bylo možno ověřit, že poškození existovalo a že rozhodné údaje znalce ohledně rozsahu a míry poškození, byly odpovídající skutečnému stavu věci. Znalecký posudek neřeší otázku kvality kmínu, jež má zásadní význam pro stanovení výnosu a hodnoty výpěstku této plodiny. Není opodstatněná argumentace žalobce, že znalecký posudek Výzkumného ústavu lesního hospodářství a myslivosti, v.v.i., potvrzuje správnost postupu znalce Ing. Hájka při vyčíslení škody. Naopak, znalecký posudek výzkumného ústavu jasně vytýká znalci nesprávnost sběru rozhodných dat pro zpracování posudku a způsob jejich přebírání z neověřených sdělení od žalobce. Takový postup výzkumný ústav hodnotí jako postup v rozporu s užitou metodikou a obecnými principy kladenými na objektivnost práce znalce a na řádné zpracování znaleckých posudků. Výzkumný ústav rovněž konstatoval, že ve znaleckých posudcích Ing. Hájka absentuje popis užitého osiva, roku výsadby kmínu, hodnocení kvality kmínu a případně provedených agrotechnických opatření. Poukázal na zaplevelení pozemků, na něž je porost kmínu citlivý. Stav zaplevelení pozemků souvisí s (ne) prováděním agrotechnických opatření. Kmín je rostlinou, která má malou konkurenční schopnost proti většině plevelných druhů. Výnosy kmínu ve druhém sklizňovém roce jsou velmi slabé a klesají na třetinu až čtvrtinu standardních výnosů. Všechny popsané skutečnosti, které jsou zásadní pro vyčíslení škody, znalecké posudky Ing. Hájka nezohlednily. Dále v posudku výzkumného ústavu, při stvrzení jeho závěrů slyšeným znalcem, bylo konstatováno, že snímky, které měly dokumentovat stav poškození porostů kmínu, byly pořízeny ze země a nebylo možné z nich stanovit rozlohu a rozsah poškození porostů kmínu. Výzkumný ústav závěrem uvedl, že správnost hodnot, rozsahu škod, jak byly stanoveny znalcem Ing. Hájkem, nelze zpětně přezkoumat. Shodný závěr zaujal i další zpracovatel posudku Ústav pěstování, šlechtění rostlin a rostlinolékařství Agronomické fakulty Mendelovy univerzity Brno – znalecký ústav. I v tomto posudku se hovoří o potřebě zohlednění do vyčíslení škody kvality poškozeného porostu kmínu, přičemž bylo namítáno silné zaplevelení porostu kmínu a jeho nekvalita. Znalecký ústav v tomto směru odkázal na fotodokumentaci, na níž rostliny kmínu byly těžko identifikovatelné, byla vyslovena pochybnost o skliditelnosti porostu kmínu. Znalecký ústav konstatoval, že z pořízené fotodokumentace se nepotvrzuje sdělení žalobce, že kmín vysel v roce 2013, neboť v takovém případě by na pořízených fotografiích měl být viděn kvetoucí kmín, což nebylo seznatelné. Podle žalovaného kmín nebyl vyset v roce 2013, jak vyplývalo ze sdělení členů mysliveckého sdružení, respektive podle nich nebyl na předmětných pozemcích ani pěstován. Oba zmíněné revizní znalecké posudky poukázaly na skutečnost, že výnosnost kmínu při ponechání do dalšího sklizňového roku klesá. Podle znaleckého ústavu ponechání kmínu do třetího sklizňového roku – s ohledem na možnost napadení porostu škůdci a chorobami – je riskantní. V daném případě, jak potvrdil žalobce, měl být kmín sklizen v roce 2015. Znalecký ústav stanovil, že při optimálních podmínkách pěstování a použití kvalitní sklízecí techniky, byl výnos kmínu očekávaný v rozmezí 0,2 – 0,4 tuny na hektar. U kmínu pěstovaného v ekozemědělství bývá výnos 0,4 tuny na hektar. V posuzovaném případě – podle fotografií kmínu – nebylo možno potvrdit, že by byl kmín pěstován skutečně (nikoliv evidenčně) v ekozemědělství. Zjištěný stav spíše (podle závěrů znaleckého ústavu) naznačoval, že pěstování kmínu bylo extenzivní, tj. z výdrolů či samostatným množením. Znalecký ústav podle kvality kmínu odhadl, že výnos z posuzované produkce mohl být pod 0,2 tuny na hektar. S tímto údajem pak koresponduje zjištění soudu prvního stupně ze spisu Okresního soudu Tachov sp. zn. 19 C 18/2018, v němž žalobce v jiném soudním sporu

přiznal výnos kmínu v roce 2017 0,127 tuny z hektaru, avšak v optimálních pěstebních podmínkách. Jinak bylo rovněž konstatováno, že pokud sklizený kmín není do pěti let vyčištěn, je těžko prodejný. Zaplevelený kmín pak zvyšuje náklady na čištění.

13. Z popsaných skutečností lze učinit závěr, že znalecké posudky Ing. Igora Hájka nebyly způsobilým podkladem pro převzetí jejich závěrů k vyčíslení projednávané škody, zpětné přezkoumání závěrů těchto znaleckých posudků nebylo možné, a objektivně vzato, bylo také vyloučeno zpětné zjištění skutečností rozhodných pro vyčíslení těchto škod. Určení nároku soudem prvního stupně za použití ustanovení § 136 o. s. ř. bylo proto opodstatněné.

14. Určení výše nároku není záležitostí volné úvahy nepodléhající hodnocení. Základem úvahy podle ustanovení § 136 o. s. ř. je zjištění takových skutečností, které soudu umožní založit úvahu na určitém kvantitativním posouzení základních souvislostí. Soud prvního stupně v souladu s tímto postupoval, když měl k dispozici tři znalecké posudky, z nichž čerpal údaje rozhodné pro vyčíslení náhrady škody, jež v souhrnu podstatně objektivizovaly skutečný stav věci, oproti podkladovému znaleckému posudku Ing. Hájka, na němž byla postavena žaloba. Výměru pozemků soud převzal z vedené evidence pozemků, rozsah poškození porostů kmínu převzal soud ze znaleckého posudku znalce Ing. Hájka, neboť jiný údaj nebyl k dispozici, výnos kmínu byl zjištěn ze sdělení samotného žalobce v řízení vedeném u Okresního soudu Tachov pod sp. zn. 19 C 18/2018, jenž naprosto koresponduje s revizními znaleckými posudky, zejména s posudkem Ústavu pro pěstování, šlechtění rostlin a rostlinolékařství Agronomické fakulty Mendelovy Univerzity v Brně, v němž byl výnos kmínu pro nekvalitu předpokládán pod 0,2 tuny na hektar z důvodu pozdního podzimního výsevu kmínu, zaplevelení porostů, ponechání porostu kmínu do dalšího sklizňového roku, zřejmě extenzivního způsobu pěstování kmínu. Žalobce neprokázal, že poškozené porosty kmínu byly skutečně pěstovány v bioprodukci a tomu odpovídající kvalitě (viz. fotodokumentace porostů kmínu, revizní znalecké posudky).

15. Předmětem odvolacího řízení zůstal požadavek na náhradu škody za poškození porostu kmínu na půdních blocích [redacted], [redacted] a [redacted].

16. U půdního bloku [redacted] soud správně vyšel z předpokládaného výnosu kmínu 0,127 tuny na hektar, s odkazem jednak na hodnoty sdělené žalobcem v řízení o náhradu škody, jež proběhlo u Okresního soudu Tachov pod sp. zn. 19 C 18/2018, které se týkalo poškození porostu kmínu na témže pozemku, a dále s přihlédnutím na závěry podané Ústavem pro pěstování, šlechtění rostlin a rostlinolékařství Agronomické fakulty Mendelovy Univerzity v Brně, podle nichž, s ohledem na silné zaplevelení porostu, jeho stáří a neprováděná agrotechnická opatření, byl výnos kmínu v posuzovaném případě předpokládán v hodnotě nižší než 0,2 tuny na hektar. Podle znaleckého posudku Výzkumného ústavu lesního hospodářství a myslivosti, v. v. i., v případě ponechání rostlin do druhého sklizňového roku, což bylo v daném případě, je výnos podstatně snížený, a to nejméně na třetinu nebo čtvrtinu standardního výnosu. Nelze ani přehlédnout, že výnos 0,127 tuny z hektaru byl na tomto pozemku dosažen, podle sdělení žalobce a znaleckého posudku Ing. Hájka, v roce 2017 při řádném setí v červnu 2016, po odplevelení pozemku, při dodržení předepsaných pěstebních a agrotechnických postupů, přičemž vzhledem k příznivým klimatickým podmínkám byl porost kmínu ve velmi dobrém stavu. Tento stav byl tedy významně lepší, než stav porostu kmínu, jak byl popsán v projednávané věci. Rozloha půdního bloku 40,47 hektaru byla převzata ze znaleckého posudku Ing. Hájka a možný výnos kmínu z tohoto půdního bloku by činil 5,14 tuny. Cena semen biokmínu byla převzata z podkladových faktur žalobce z dříve uskutečněných prodejů, a to v rozmezí částek 75 000 Kč až 80 000 Kč za tunu (viz např. faktura č. [redacted] ze dne 20. 10. 2009; cena kmínu užitá znalcem Ing. Hájkem v řízení u Okresního soudu Tachov sp. zn. 19 C 18/2018). Předpokládaná tržba z prodeje tohoto kmínu byla uvažována v rozpětí 385 500 Kč až 411 200 Kč. Průměrná cena kmínu byla soudem stanovena na 398 350 Kč. Soud prvního stupně pak snížil vyčíslenou náhradu škody na čtvrtinu z této částky, když zohlednil skutečnost, že žalobce zaoral porost kmínu, a to zřejmě z důvodu vyhodnocení nízké kvality

kmínu (jak byla dokumentována žalovaným a potvrzena oběma revizními posudky), s předpokladem nízkého výnosu kmínu (pozdní podzimní výsev kmínu, zaplevelení porostu, ponechání porostu kmínu do dalšího sklizňového roku, zřejmě extenzivní způsob pěstování kmínu, případné působení škůdců). Přiznaná výše škody tak představovala částku 99 587,50 Kč. Snížení náhrady škody soud odůvodnil rovněž tím, že žalobce zaoráním porostů kmínu zamezil přezkoumání těch rozhodných skutečností, na nichž je postavena žaloba, s odkazem na znalecký posudek Ing. Hájka. Přitom si musel být žalobce vědom potřeby dokumentace skutkového stavu věci (zvláště požadoval-li náhradu škody u daného půdního bloku 346 457 Kč), neboť zná procesní postup soudů v tomto typu řízení, když s uživateli honiteb vedl řadu soudních sporů. Před zaoráním porostů kmínu neprovedl žalobce žádné zadokumentování tohoto stavu, přičemž tento postup zvolil až po podání žaloby a po prvním jednání ve věci, kdy byl seznámen s nesouhlasným stanoviskem žalovaného. Odvolací soud souhlasí s tímto odůvodněním napadeného rozsudku, a odkazuje dále rovněž na již sdělené skutečnosti, které popsal v té části odůvodnění svého rozhodnutí, v níž pojednává o důvodech užití ust. § 136 o. s. ř. na rozhodnutí o výši škody, zejména na to, že žalobce nedokládal zcela přesvědčivé a přezkoumatelné podklady (např. o rozloze poškozených porostů a rozsahu poškození rostlin, o kvalitě a stáří porostů, o provádění agrotechnických opatření, o minulých výnosech kmínu, aj.), na jejichž základě je rozhodováno o výši způsobené škody na zemědělských produktech. Celkový postup žalobce svědčí o tom, že významně nadhodnotil uplatněný nárok, proto soudem provedené vyčíslení škody - v rámci úvahy podle ust. § 136 o. s. ř. - na částku 99 587,50 Kč, vyjadřuje škodu při zohlednění všech skutečností, jež by vedly ke snížení vyčíslení škody, přičemž soudem zvolený postup má racionální základ, vychází z objektivnějších podkladů než žaloba, jež jsou podloženy provedeným dokazováním, a takové rozhodnutí také vyjadřuje spravedlivý způsob řešení věci, když na druhé straně bylo prokázáno, že žalobci vznikla škoda na porostu kmínu.

17. Pokud jde o půdní blok č. [redacted], zde bylo vycházeno při vyčíslení náhrady škody ze stejných předpokladů a se stejnou argumentací jako u půdního bloku č. [redacted]. To znamená, že soud uvažoval maximální možný výnos 0,127 tuny z hektaru. Podle znaleckého posudku Ing. Hájka a údaje z evidence pozemků byla výměra pozemku 30,58 hektaru. Celkový výnos kmínu v případě sklizně by tak činil 3,88 tuny. Cena z prodeje semen biokmínu byla uvažována v rozpětí částek 75 000 Kč až 80 000 Kč za tunu. Rozmezí cen, ve kterém by předpokládaný výnos sklizně kmínu v množství 3,88 tuny mohl být prodán, činilo 291 000 Kč až 310 400 Kč, a průměr z něho 300 700 Kč. Podle znaleckého posudku Ing. Hájka a podle uplatnění škod došlo na půdním bloku [redacted] k poškození porostů o rozloze 7 177,50 m^2, tj. 0,717 hektarů, což činí zhruba 2,35 % z celkové výměry půdního bloku. Soud tak určil výši škody na tomto půdním bloku 7 067 Kč (tj. 2,35 % z částky 300 700 Kč). I ohledně porostu kmínu na tomto půdním bloku platilo, že byl zaorán.

18. Pokud jde o průměrný výnos ve výši 0,127 tuny z hektaru, tento byl stanoven na základě sklizně provedené z nepoškozené plochy. Je proto bezpředmětné, zda žalobce neuplatnil některou ze škod na porostech kmínu pro tvrzenou prekluzi nároku. Ostatně odvolací námitka žalobce je v rozporu s jeho tvrzeními z dřívějšího řízení o náhradu škody a také s obsahem podkladového posudku znalce Ing. Hájka, který byl zpracován pro potřebu odkazovaného řízení. Nutno dodat, že ze spisu Okresního soudu Tachov sp. zn. 19 C 18/2018 vyplývá, že výše výnosu byla určena na základě vážení nepřečištěného produktu, což znamená, že reálný výnos byl nižší.

19. U půdního bloku [redacted] byl kmín sklizen. Dle dokladů evidence o pozemku proběhla sklizeň v roce 2015 – 3 tuny a v roce 2016 – 7,2 tuny. Oproti tomu žalobce uváděl sklizeň na tomto půdním bloku 7 – 8 tun (č. l. 288 p.v.) Půdní blok má výměru 11 hektarů. Výnos byl tedy 0,6 - 0,8 t/ha neočištěného kmínu. S ohledem na zaplevelení polí nelze určit výnos očištěného kmínu, což potvrdila i znalkyně Ing. Blanka Kocourková. Nelze však přehlédnout, že žalobce má tento nevyčištěný kmín, k jehož sklizni došlo v roce 2015, stále uskladněný bez vyčištění. Dle znalkyně pak kmín, který není v období pěti let vyčištěn, je těžko prodejný. Žalobce za celou dobu trvání

soudního řízení kmín nevyčistil ani neprodal. S ohledem na předpokládané výnosy očištěného kmínu 0,2 – 0,4 t/ha není zřejmé, že by v důsledku poškození porostu rytím prasat došlo ke snížení výnosu na předmětném půdním bloku a tedy ke vzniku škody. Na tomto půdním bloku nedošlo ke snížení výnosu, soud proto přiznal žalobci pouze náhradu škody spočívající v nákladech na přísev a válení v roce 2015. Podkladem zde byl znalecký posudek č. 33/2015 Ing. Igora Hájka, dle kterého v případě škody v období od 15. 1. 2015 do 20. 1. 2015, činily náklady na agrotechnická opatření 1 065 Kč za dosev secím strojem Köckerling, 174 Kč jako potřeba osiva a 800 Kč na válení dosetých míst. Dále byl podkladem znalecký posudek č. 37/2015 Ing. Igora Hájka v případě škody v období 6. 3. 2015 – 11. 3. 2015, dle kterého činily náklady na agrotechnická opatření za dosev secím strojem Köckerling 2 130 Kč, náklady za osev 681 Kč a za válení dosetých míst 800 Kč. Z evidence o pozemku měl soud za prokázané, že žalobce tato agrotechnická opatření také uskutečnil. Celková výše škody u půdního bloku [redacted] tak činila 5 650 Kč.

20. S ohledem na sdělené odvolací soud podle ustanovení § 219 o. s. ř. potvrdil odvoláním napadený výrok II rozsudku soudu prvního stupně, jímž byla zčásti zamítnuta žaloba, jako věcně správný a zákonný.

21. Podle ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř., i když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu soud přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu.

22. V projednávané věci provedené dva revizní znalecké posudky nebyly zpracovány k doložení nároku na náhradu škody, který byl mezi účastníky nesporný již před uplatněním žaloby, když bylo stranám zřejmé, že v honitbě žalovaného prase divoké poškodilo trvalý travní porost a porosty kmínu, zemědělsky obhospodařované žalobcem, přičemž mezi účastníky přetrvával spor o výši způsobené škody. Rozhodnutí o výši plnění pak závisí na úvaze soudu tehdy, jestliže soud určil výši nároku postupem podle ustanovení § 136 o. s. ř. Jestliže žalobce v projednávaném sporu měl úspěch toliko dílčí, přičemž rozhodnutí o výši plnění jednoznačně záviselo na znaleckém posudku, respektive na úvaze soudu podle ustanovení § 136 o. s. ř., zatímco skutečnosti, od nichž se odvíjí odpovědnostní vztah žalovaného za škodu, byly účastníky považovány za nesporné ve smyslu existence nároku, přičemž ke stejnému závěru dospěl i soud v řízení, nelze přiznat žalovanému náhradu nákladů řízení s odkazem na ustanovení § 142 odst. 2 o. s. ř., jak rozhodl soud prvního stupně, nýbrž právo na náhradu těchto nákladů řízení by náleželo podle ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř. žalobci, neboť ten byl – při zjištění odpovědnosti za škodu – ve věci plně úspěšný. V řízení nebyly pojmenovány takové skutečnosti, a neuvádí je ani odůvodnění napadeného rozsudku, pro něž by bylo možno odchýlit se od předpokládaného postupu podle ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř. Lze sice připustit, že postup podle ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř. není v každém případě obligatorním, neboť soudu je dána diskrece, zda k aplikaci tohoto ustanovení přistoupí či nikoliv, avšak odchýlení se od postupu podle ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř. musí mít základ ve významné skutečnosti a soudem důvod k takovému postupu musí být v rozhodnutí náležitě vyložen. Odvolací soud v řízení neshledal předpoklad pro odchýlení se od postupu uvažovaného v ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř., které obecně na projednávaný případ dopadá.

23. Podle ustanovení § 150 o. s. ř., jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele, nemusí soud výjimečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti přiznat.

24. Odvolací soud má za to, že žalobce způsobil, že řízení bylo komplikované a déle trvající tím, že postavil žalobu na nepřesvědčivých a nepodložených tvrzeních, na nepřezkoumatelných podkladech, což vyvolalo potřebu rozsáhlého dokazování, za pomoci dvou revizních znaleckých posudků, výslechu tří znalců, svědků a dalších šetření, jimiž nakonec v podstatné míře došlo ke zpochybnění žalobcem soudu předestřené argumentace o výši škody. Některá sdělení žalobce byla zjevně nepravdivá. Byl to tedy žalobce, kdo zapříčinil vysoké náklady v řízení, když skutková

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Anettová.

a právní argumentace žalovaného byla od počátku řízení vedena konzistentním způsobem ve věcně správné poloze a v konečném rozhodnutí byla shledána opodstatněnou. Bylo by nespravedlivé, pokud by žalovaný musel nést náhradu nejen svých nákladů řízení, ale rovněž vysoké náklady žalobce, které vznikly především v důsledku vadného procesního postupu žalobce. S ohledem na sdělené, za použití ustanovení § 150 o. s. ř., nepřiznal odvolací soud úspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů za řízení před soudem prvního stupně. V tomto smyslu změnil odvolací soud za použití ustanovení § 220 odst. 1 o. s. ř. odvoláním napadený výrok III rozsudku soudu prvního stupně.

25. Podle ustanovení § 148 odst. 1 o. s. ř. má stát podle výsledku řízení proti účastníkům řízení právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Byl-li žalobce ve věci plně úspěšný, uložil odvolací soud povinnost k náhradě nákladů státu žalovanému, ve výši odůvodněné v napadeném rozsudku ve znění doplňujícího usnesení, na níž odvolací soud odkazuje. Za použití ustanovení § 220 odst. 1 o. s. ř., tak byly změněny odvoláním napadené výroky IV a V rozsudku soudu prvního stupně ve znění doplňujícího usnesení způsobem vyjádřeným ve výrokové části tohoto rozsudku. Lhůta k zaplacení přisouzené náhrady byla stanovena v souladu s ustanovení § 160 odst. 1 o. s. ř. do tří dnů od právní moci rozsudku.

26. Rozhodnutí o nákladech odvolacího řízení vychází z ustanovení § 224 odst. 1 za použití ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř., když plně úspěšnému žalovanému byla proti žalobci přiznána náhrada těchto nákladů ve výši 26 039,20 Kč, sestávající z náhrady odměny za právní zastoupení žalovaného advokátem za dva úkony právní služby podle ustanovení § 6 odst. 1, § 7, § 8 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. g), k) vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 20 920 Kč (2 x 10 460 Kč), za dva režijní paušály 600 Kč a z náhrady 21 % DPH z tohoto plnění 4 519,20 Kč. Třídenní lhůta k plnění byla určena podle ustanovení § 160 odst. 1 o. s. ř., se stanoveným místem k plnění podle ustanovení § 149 odst. 1 o. s. ř. k rukám právního zástupce žalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které je možno podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu prostřednictvím soudu prvního stupně k Nejvyššímu soudu ČR, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Plzeň 15. října 2020

JUDr. Marta Havlová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Anettová.